

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Strašni dnevi v Carigradu.

Poročila iz Carigrada v groznih barvah slikajo dogodke v Carigradu. Sprva so turška oblastva stvar prikrivala, a sedaj pa prihajajo take podrobnosti na dan, da se niti židovski časopisi ne upajo več Turkov zagovarjati. Poboji in mesarjenje pa niso trpeli le jeden dan, temveč so se ponavljali dan za dnem in to v vseh delih mesta, posebno seveda ponoči. Pobjijali pa fanatični mohamedanci niso le po ulicah kristijanov, temveč tudi po hišah in to celo po vladnih poslopih. Zaradi tega so morali kristijani se zbrati v cerkve. V Carigradu sploh ni varen noben kristijan, zlasti pa noben Armenec ne.

Popolnoma jasno je, da temu pobijanju ni povod kaka armenska demonstracija, temveč so softe že dolgo pripravljali ta napad. Turški duhovniki in softe so že več tednov hujskali mohamedance in lahko rečemo, da z vednostjo vlade. Mohamedane jezi, da se povsod začenejo gibati kristijanje, in da se bliža čas, ko se bode zopet omejilo v več pokrajinah njih gospodstvo nad kristijani.

Koliko ljudij je ubitih v Carigradu, to se danes še ne more povedati in se tudi ne bode nikdar vedelo. Turška oblastva ne poizvedujejo in tudi ne iščejo krivcev. Toliko je gotovo, da jih je na stotine, ako še ne celo na tisoče. Mohamedanci so veliko trupel pometali v morje, da tako ne bode nikdo vedel, kam so prišle nesrečne kristijanske žrtve.

Policija ni storila svoje dolžnosti, temveč se je sama udeleževala pobijanja. Pustila je, da so ljudje pobili Armence, katere je prijela. Celó v policijskih poslopih je bilo mnogo Armencev poklanih in ubitih. Seveda policija ne bode priznala, da je sama to storila, a mi mislimo, da je v policijskih poslopih pač bilo to tudi lahko zabranila, da je le dobro voljo imela. Postopala je skrajno pristransko. Nobenega mohamedanca ni zaprla, pač pa na stotine kristijanov, mej temi največ nedolžnih, katerih je nekaj izpustila, ko je videla, da se velevlasti brigajo za stvar.

Podobni izgredi so pa bili tudi v nekaterih drugih krajih Turčije, pa se do sedaj še prikrivajo. Seveda takih razmer niso dosegli, kakor v Carigradu, a bati se je, da se mohamedanski fanatizem raz-

vname po vsej državi, in potem bomo imeli take prizore, kakor 1876. leta, ko so samo v Bolgariji Turki poklali nad 30 000 kristijanov, kar je bilo potem privedo do rusko-turške vojne.

Kaj pač hočejo Turki doseči s takim postopanjem? Nižje ljudstvo vodi po tem le slepo sovražstvo do kristijanov, vodje pa imajo politične namene. Velevlasti zahtevajo reforme za Armenijo in Makedonci pa z orožjem v roki zahtevajo, naj Turčija izvede, kar je leta 1878. na kongresu v Berlinu obljubila. Da bi preprečili vsake reforme, so fanatični Turki uprizorili te poboje. S tem bočejo pokazati sultanu, da se spunta vse mohamedansko prebivalstvo, ako se uda zahtevam kristijanov. Če so dosegli nameravani namen, ne vemo.

Turki pa povsod javno govore in prete, da je bil to šele začetek, da bodo še huje morili in tudi požigali, ako kristijanje ne popuste svojih zahtev po administrativnih reformah. Naravno je, da je kristijansko prebivalstvo po vsej Turčiji v največjem strahu. V Carigradu so poslednje dni nekoliko se razmere zboljšale, ker se je pomnožilo število vojakov. Pomiriti kristijanskega prebivalstva pa tudi to ne more, ker vojaki niso dosti zanesljivejši, kakor policija, saj je znano, da so v Sassunu vojaki sami pobili na stotine mirnih ljudij. Vojaki so vsi mohamedanci in zatorej ne morejo biti zanesljivi varuhi kristijanov.

Zastopniki velevlasti so izročili turški vladi skupno noto, v kateri zahtevajo, da Turčija boje varuje kristijane, in omenjajo, da so izvedeli, da so tudi bili podložniki tistih držav, katere zastopajo, napadeni. Veleposlaniki obetajo turški vladi pomoč pri preiskavi.

Ne da se tajiti, da imajo veleposlaniki dobre namene, ko zahtevajo od vlade, da naj skuša pomiriti prebivalstvo, a zdi se nam, da je vsa nota pisana vse v premečkih izrazih in se je baš zaradi tega bati, da ne bode imela zaželenega uspeha. Turki bodo najbrž to mehko noto si tako tolmačili, da se jih Evropa boji in to utegne imeti še slabe nasledke. Vse drugače odločno je Anglija govorila s Kitajci, ko so bili napadli kristijane. Zahtevala je z vso odločnostjo, da se krivci kaznujejo. Ravno tako bi se moralo zahtevati od Turčije, da se zlasti

strogo kaznujejo tisti policisti, ki so se udeležili pobijanja in so hujskali prebivalstvo. Sedaj, ko je stvar še le v začetku, bi odločnost še pomagala, a pozneje pa morda ne bode več mogoče pametno govoriti s Turki. Posebno bi pa morale velevlasti tudi take slučaje porabiti v to, da bi tem odločneje zahtevale reform, da bi turško prebivalstvo videlo, da s takimi izgredi baš nasprotno doseže, kar namerava. Ker pa velevlasti o pravem času resne besede ne govore, utegnemo pa doživeti še strašne dogodke. Tudi pred zadnjo ruskoturško vojno bi se bilo dalo s Turčijo stvar mirno poravnati, da so diplomatje takoj, ko se je gibanje v Hercegovini začelo, pokazali dosti odločnosti in Turkom ne dejali samo svetov, temveč kazoč na svojo vojno silo zahtevali, da jih izvedó. Ko so pa velevlasti bile mej seboj nesložne in niso zadostne resnosti o pravem času pokazale, so se pa morali preliti potoki krvi, dokler ni naposled stvari rešil ruski meč. Tako se je bati, da se bodo tudi sedaj stvari vedno bolj zamotale vsled neodločnosti diplomatov, dokler ne bodo diplomatje s svojo modrostjo pri kraji in stvar vzamejo v roko generali.

V Ljubljani, 10. oktobra.

Badeni in politične stranke „Politische Fragmente“ javljajo, da grof Badeni ne reflektuje samo na podporo „državo ohranujočih“ strank, nego da bode skušal pridobiti si simpatije malih strank. Mladočehi hoče pridobiti s tem, da odpravi izjemno stanje, da nadomesti grofa Thuna s knezom Jurijem Lobkovicem ter imenuje dež. maršalom grofa Jana Harracha, ker sta Lobkovic in Harrach tudi pri Mladočehih priljubljena. Antisemite hoče pridobiti s potrditvijo dr. Luegerja dunajskim županom.

Grof Hehenwart je baje že popolaoma obigral svojo ulogo. S koalicijo je pokopana tudi njegova državniška slava. On je osnoval koalicijo, da se izvrši volilna reforma, a ko to ni šlo, so se na višjih mestih prepričali, da grof ni mož, na katerega bi se moglo zanašati pri rešitvi velicnih političnih vprašanj. S svojimi različnimi nasveti glede volilne reforme je stvar bolj zmedel, nego pa pospešil. V kratkem grof Hohenwart odloži svoj mandat. Grofu namreč nič prav ne ugaja, da ga je

Listek.

Gladomornica.

(Francoski spisal Guy de Maupassant; preložil Vinko.)

Gospa Lefevrova je bila gospa seljanka, vdova in jedna izmed tistih na pol meščank, v nabranih krilih in opentljanem klobuku, ki se v govorjenju neumno spakujejo, na lice delajo se nekaj boljšega in priprosto v domišljavi duši taje pod omotvoženo in smešno vnanostjo, da skrivajo svoje velike rdeče roke v lepih svilenih rokavicah.

Za služkinjo je imela pridno, priljudno seljanko z imenom Roza.

Ženski sta stanovali v cauškem okraju v Normandiji, ob cesti v majhni hiši z zelenimi oknicami, za katero je bil majhen vrtič, kjer sta vzgajali nekaj domačih sadežev.

Zgodilo se je, da je neko noč nekdo iz gredice izruval vrsto zelenjave in odnesel kakih dvanajst čebul.

Ko je Roza opazila kradež, naznanila je hitro ta dogodek svoji gospodinji, ki je v volnenem predpasniku šla na vrt.

Strah in groza! Tatvina je bila res storjena

in nje žrtva je bila gospa Lefevrova! Tudi v sosesčini so naleteli na tako zlodejstvo in jedenkrat zgodivša se nesramnost mogla se je ponavljati!

In ženski sta usrjeni sledili korake, govorili in ugibali o tej stvari.

„Glejte, tu so prišli noter, tu so prilezli čez in skočili na sredo vrta.“

In zbali sta se daljše bodočnosti.

„Saj niti ne bo mogoče mirno počivati.“

Vest o tatvini se je razširila po vasi. Sešli so se sosedje, ogledali si mesto, kjer se je to zgodilo, preresetavali dogodek in ženski sta vsakemu na novo prišedšemu razlagali svoje sumnje in bojazen svojo.

Neki seljak jima je nasvetoval:

„Dobro bi bilo, ko bi imeli psa.“

To je res, morali bi imeti psa in če prav samo zato, da bi se oglasil in plašil, kadar bi pretila nevarnost. Velikega psa ne, Bog varuj! Kaj bi počeli z velikim psom? Požrl bi toliko, da bi ji spravil na nič. A majhnega psa, čisto majhnega urnega psička, ki laja . . .

Ko je odšel zadnji obiskovalec, rojila je gospé Lefevrovi ta misel dolgo po glavi. Ko je dobro premislila to vprašanje, prišla je do tisočernih ugo-

vorov, prestrašena od misli na skledo, polno hrane; spadala je namreč k tisti vrsti štedljivih selskih dam, ki vedno novce nosijo v žepu, da javno delé miloščino prosjakom ob cestah in po maši ob nedeljah dajó pri darovanju.

Roza, ki je rada imela domače živali, posegla je v premišljevanje s svojimi dokazi ter jih pri našala z vztrajno odločnostjo.

Tako sta se naposled odločili, da si oskrbita psa, ne velikega, marveč čisto majhnega psička.

Pričeli sta pozvedovati in povpraševati, a naleteli sta na same požrešne, da ji je že o samem popisu izpreletaval strah. Res da je imel kupec v Rollevillu majhnega psička, a zahteval je dva franka za to, da ga je vzredil. Gospa Lefevrova se je izrekla, da bi pač hotela krmiti psa, a kar se tiče kupa, njena namera ne sega tako daleč.

Pek, ki je vedel, kako je prav za prav s to stvarjo, pripeljal je nekega dne na vozu čudno malo žival, čisto žolto, skoro brez tac, s krokodilovim truplom, z jazbačevo glavo in lisičjim gobcem. Jeden njegovih odjemnikov se ga je skušal iznebiti. Gospé Lefevrovi je bil prav všeč ta zavaljeni mops, ki je imel pred drugimi to prednost, da je bil zastoj.

Badeni popolnoma prezrl pri sestavi ministerstva. Grof Hohenwart na to ne računa, da bi morda minister postal, a rad bi bil videl, da bi ga grof Badeni vsaj kaj za svet vprašal. Vodstvo konservativnega kluba prevzame baron Dipauli, baje na višje želje. Seveda se ne ve, če bodo vsi sedanji člani konservativnega kluba hoteli slediti Dipaulijevemu vodstvu.

Sedanjemu državnemu zboru so šteti dnevi. Grof Badeni je spoznal, da s sedanjim državnim zborom ne bode mogel dolgo vladati, zato se je odposlal že na vsa okrajna glavarstva ukaz, da naj začno hitro pripravljati za volitve in te priprave kakor je moč hitro dovrše. Državni zbor se bode razpustil takoj, ko bi se upiral volilni reformi, ali jo pa skušal zavleči. Ko bode pa volilna reforma dovršena, bi se pa zbor itak razpustil. Grof Badeni se dosedaj še ni odločno izrekel, na katere stranke se misli opirati, to pa največ zaradi tega, ker s strankami sedanjega državnega zbora on ne računa, temveč bode se končno odločil šele po volitvah. S tem pa seveda ni rečeno, da bi ne dal podrejenim oblastvom prav nikakih navodil, v katerem smislu naj vodijo volitve.

Pravoslavna cerkvena sinoda v Karlovcih je sklenila, cerkvenemu kongresu priporočati, da se opusti sibska škofija v Budimpešti in se osnuje škofija v Zagrebu. Kakor se misli, prvega kongres ne bode dovolil, pač pa bode sklenil osnovo pravoslavne škofije v Zagrebu.

Kompromis v češkem veleposestvu Ča se sklene kompromis v češkem veleposestvu, se bodo razmere v češkem deželnem zboru precej spremenile. Mladočehi nikakor ne mislijo pustiti, da bi Schwarzenberg in drugovi s pomočjo Nemcev gospodarili v deželnem zboru, kakor nameravajo. Približali se bodo nekoliko Nemcem, kar bode tem ložje, ker Nemci že sami priznavajo, da se bode vsekako morala napraviti sprava s Čehi. Za gospodstvo fevdalcev tudi Nemci nič prav ne marajo, in se bodo radi zblížali z Mladočehi, da pomajšajo le upliv veleposestnikov. Mladočehi bodo pač gledali, da po moči uničijo moč veleposestva, ki je Čehom navadno le škodovalo. Zamotalo jih je v borbo za državno pravo, potem pa pustilo na cedilu. Vedno so veleposestniki hoteli biti politični vodje, dasi ne kažejo tiste požrtvovalnosti kakor n. pr. madjarsko plemstvo, katero se tudi tako ne loči od naroda, kakor češko.

Francozi na Madagaskaru. V Parizu je veliko nevolje, kajti došlo je poročilo, da so francoske čete 27. septembra vzele glavno mesto na Madagaskaru, Tananarivo. Če je s tem vojna že končana, še ne vemo. Kraljica je poprej ostavila mesto. Francozi pa imajo vsekako važno postojanko v svojih rokah. Najbrž se pa v kratkem začne mirovna pogajanja, ker domačini so pač spoznali, da Francozom nis) ko. V bojih Francozov ni veliko padlo, a mnogo so jih pa pobrale razne bolezni. Podnebje na Madagaskaru je posebno blizu morja jako nezdravo. V krajih, katere so zasedli Francozi, se domače prebivalstvo že dobro s Francozi razume. Na noben upor več ne misli, temveč si mirno obdeluje svoja polja. Vidi se, da domačini niso posebno vojeviti. Kakšne mirovne pogoje mislijo staviti Francozi, se nič ne poroča. Za vlado je ugodno, da je Tananarivo vzeto, predno se je sešel parlament, ker

Roza ga je vzela v naročje ter vprašala, kako mu je ime.

Pek odgovori:

„Pierrot“.

Namestili so ga v starem zaboju od mila ter mu najprej predložili vodo za pijačo — in on je pil. Na to so mu dali košček kruha — in jedel je.

Gospé Lefevrovi je prišlo na misel:

„Ko se navadi doma, spustimo ga ven. Iskal si bo hrane, ko se bo potikal pri sosedih.“

Čez nekaj časa je bil Pierrot res izpuščen iz ječe, a prostost ni kar nič potolažila njegovega glada. Sicer pa je zalajal le takrat, kadar se je oglasil za svoj delež, a takrat je pridno lajal.

Na vrt je šel lahko vsakdo. Pierrot se je vsakemu prilizoval ter bil vedno tih in nem.

Gospa Lefevrova se je vkljub temu navadila male živali, prav priljubila se jej je celó; večkrat mu je z lastno roko na krožniku pomolila založaj kruha, omešanega v mastni omaki.

A na davek za psa je popolnoma pozabila in ko je bila opominjana za osem frankov — osem frankov! — za to zavaljeno stvar, ki na tujca niti lajal ni, omedlela je skoro od straha.

sicer bi opozicija bila madagaško ekspedicijo dobro izkoristila proti njej.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. oktobra.

— (Deželnozbornske volitve.) Uradni list prijavlja naredbo dež. vlade, s katero se razpisujejo volitve za deželni zbor kranjski. Volitve v kmetskih občinah so določene na dan 21. novembra, volitve v mestih in trgih na dan 25. novembra, volitev v veleposestvu pa na dan 28. novembra.

— (Osobna vest.) Deželni predsednik gosp. baron Hein se je za nekaj dni odpeljal na Dunaj, da se predstavi novim ministrom.

— (Lažnjiva poročila.) Svoj čas je neka ljubljanska klika z veliko virtuoznostjo razširjala vesti o napadih na tukajšnje Nemce. Skoro vsak dan je bilo v kakem listu čitati, da je bil ta ali oni Nemeč ponoči napaden in poškodovan, a policijska preiskava je vselej dognala, da so bila dotična poročila vsa iz trte izvita. To sistematično obrekovanje je tam, koder razmer ne poznajo, obudilo mnenje, da se Nemcem v Ljubljani res tako godi, kakor misijonarjem v srednji Afriki, da svojega življenja niso varni. Kako se Nemcem faktično v Ljubljani godi, kako nedotakljivo stališče imajo sredi ogromne večine slovenskega prebivalstva, to ve vsak, kdor razmere količkaj pozna. Vzlic temu se razširjajo še vedno lažnjiva poročila o napadih na Nemce. Ko so zadnjič Karniolci, prihajajoči od komersa, napadli mirne slovenske dijake, so vsi nemški listi prinesli obširna poročila, v katerih se je trdilo, da so bili „burši“ napadeni, in v dolgih popisih so slikali, kako grozno se Nemcem pri nas godi. Da mladeniči res ne dajo miru, ve v nas vsakdo, saj se drznejo celo po dnevi insultirati slovenske dame in so šele pred kratkim napadli nekega nemškega muzika, ker ni tako strasten sovražnik Slovanov, kakor so oni. Sedaj javljajo zopet dunajski listi, da je „množica slovenskih fantov“ atakirala nekega nemškega zdravnika in kričala nanj „V vodo z njim“. Poizvedovali smo tu in tam, a živa duša ne ve nič o tem, tudi mestni policiji ni došla nobena ovadba. Stvar je od konca do kraja zlagana. Opozarjamo na to naše občinske svetnike in jih prosimo, naj skrbje, da se bodo taka lažnjiva poročila uradoma popravljala, če jih priobčijo važni, osobito oficijozni dnevnik.

— („Slovenec“) preklicuje sinoči, kar je o mestnem knjigovodstvu pisal v soboto. V dotičnem listku je pisal „Svoje načrte bo ljubljanskim stavbarskim veščakom gotovo ložje izvesti, kakor v mestnem knjigovodstvu izračunati, koliko je mesto prejele potresnih darov in koliko je izdalo tega denarja“. V teh besedah tiči očitno sumničenje, da ni vse zapisano, kar se je prejele in izdalo, da torej ni mogoče računa narediti. „Slovenec“ pravi sedaj, da tako ni mislil, da je le grajal, ker se obračun še ni naredil, kar se je grajalo tudi v obč. svetu. Zahvalno pismo „Čehu“ nima s knjigovodstvom nič opraviti, ker je naloga knjigovodstva, zapisovati dohodke in izdatke, ne pa odpošiljati zahvalnih pisem. V prihodnje naj uredništvo „Slovenčevu“ pazi, da bodo listkarji svoje „misli“ izražali precizno. Kar

Brez odloga je bilo sklenjeno, da mora Pierrot na vsak način od doma. Nihče ga ni hotel in ljudje so se deset milj na okolo branil vzeti ga v oskrbovanje. Tako se je, ker ni bilo družnega sredstva, naposled sklenilo vreči ga v gladomornico, kakor se je delalo z vsemi psi, katerih so se lastniki hoteli iznebiti.

Sredi širne ravnice se je nahajala koča ali prav za prav slamnata bajta, s kolmi zabita v tla. Bil je to vhod v laporjev lom. Veliki rov je držal navpično dvajset metrov globoko, kjer se je cepil v več podzemeljskih hodnikov.

Jedenkrat na leto se je petnajst do dvajset delavcev spustilo v rov, in sicer takrat, ko se tla nabijajo z laporjem. Ves ostali čas pa je bil grob v smrt obsojenih psov. Če je kdo šel mimo loma, slišal je večkrat gori žalostno zavijanje, steklo in obupno lajanje in cvileče glasove, skoro podobne človeškemu jadikovanju.

Lovski in ovčarski psi so strahoma bežali od te jame vzdihov in če se je kdo nagnil čez ograjo, zavel mu je nasproti gausen smrad gnjilobe.

V sencu in samoti grozne tragedije so tam čakali svojega konca. (Konec prih.)

se tiče škofijstvu došlih darov pravi „Slovenec“, da škofijstvu mora ves svet zaupati, zato ker je nad izkaz darov zapisalo: „Izkaz milih darov, poslanih knezoškofijstvu ljubljanskemu o priliki potresa za ponesrečence v prosto raspolago“. Tako tolmačenje priprostega nadpisa je vender malo — čudno. Denar se je nabiral za ponesrečence in za popravo cerkvá. Ker je iz raznih listov „Slovenca“ razvidno, da škofijstvu od nabranih darov za popravo cerkvá neče nič dati, mora ves denar porabiti za ponesrečence. Škofijstvu ne krati nihče pravice, da razdeli denar po svoji previdnosti, a razdeliti ga mora, porabiti ga mora. Da dohajajo škofijstvu prošnje, to nam je znano, da bi pa že kdo kaj dobil, nam je povsem neznan, in prav radi bi vedeli, kdo je bil tako srečen. S tem, da so darovalci razdelitev prepustili škofijstvu, s tem se še niso odrekli pravici, zahtevati obračuna. Mesto bo obračun predložilo obč. svetu, škofijstvu pa je takisto dolžno javno izkazati, kako je denar porabilo, sicer si javno mnenje lahko misli kar hoče, tembolj, ko „Slovenec“ kar brez ovinkov trdi, da škofijstvu ni treba nikomur polagati računov. Kdor ima čisto vest, izkaže rad, kako je porabil zaupan mu denar.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Tudi za današnje operno predstavo se kaže toliko zanimanja, da utegne gledališče biti razprodano. Kakor smo že naznanili, se bo v soboto pela opereta „Nitouche“, katera je še izza lanske sezone pri občinstvu v najboljšem spominu. Z raznih strani se izreka želja, naj bi se igrokaz „Siroti“, kateri je v nedeljo dosegel tako lep uspeh, kmalu zopet ponovil. Ker je igra prava ljudska igra, bi bilo najbolje, če se uprizori zopet kako nedeljo. Iz številnih pisem, katera so došla uredništvu našega lista, konstatujemo le jedno: da ugaja občinstvu igrokaz „Siroti“ tako, kakor samo še „Revček Andrejček“ in „Zapravljivec“.

— (Pisateljsko podporno društvo.) Ker je bil občni zbor „Pisateljskega podpornega društva“, sklican v torek zvečer 8. t. m., zaradi premalega števila članov nesklepčen, poziva odbor na novo vse p. t. članove, da se blagovolé udeležiti občnega zbora, ki se bode vršil v ponedeljek 14. t. m. ob osmi uri zvečer v prostorih novega „Narodnega doma“. Vzpored: Poročilo tajnikovo in blagajnikovo. Volitev novega odbora. Volitev pregledovalcev računov. Zgodni predlogi. — Zbor se bode vršil brez ozira na število navzočnih članov.

— (Umrli je) v visoki starosti 90 let gosp. Primož Armič, uradnik tukajšnje predilnice. Naj v m. p.! — Na Dunaju je te dni umrl podmaršal Oton pl. Fuchs, bivši ljubljanski brigadir in svoječasni polkovnik domačega pešpolka. Tukaj garnizujoči pešpolk št. 27, kateremu je pokojnik mnogo dobrega storil, je naročil zanj slovesno mašo zadušnico, katero bo v uršulinski cerkvi dne 12. t. m. daroval vojaški kurat g. dr. Luka Senjak.

— (Narodni dom v Ljubljani) Dovrševalna dela v „Narodnem domu“ redno napredujejo in se najbolj pospešujejo v onih delih poslopja, ki se imajo že početkom prihodnjega tedna porabi izročiti, to je v čitalniških prostorih. Jeden del starih svojih prostorov je čitalnica že izpraznila ter se nekoliko njenega inventarja že nahaja v „Narodnem domu“. Tudi „Dramatično društvo“ se je že preselilo v „Narodni dom“.

— (Gospodi, ki se je udeležila izleta na narodopisno razstavo v Prago) naznanja se, da naročbe na tableau s fotografijami vseh udeležencev sprejema gosp. Ivan Hribar. Jeden tableau stane 5 gl.

— (Za ponesrečence po potresu) je darovala bančna firma Bleichröder v Berlinu 2000 mark.

— (V deželno bolnico) v Ljubljani in v podružnico za nalezljive bolezni je bilo vzprejetih v minulem mesecu septembru 324 bolnikov (198 m. in 126 ž.); skupaj z onimi s prejšnjega meseca jih je bilo 573. Ozdravljenih je bilo odpuščenih 188, z zboljšanim zdravjem 94, premeščenih je bilo 20; neozdravljenih je odšlo 43, umrlo pa jih je 21 (15 ž. in 6 m.). Konec meseca je ostalo v bolnici še 207 bolnikov.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 29. septembra do 5. oktobra kaže, da je bilo novorojencev 26 (=42.64‰), umrlih 23 (=37.96‰), mej njimi so umrli za vratico 3, za jetiko 5, za želodčnim katarom 6, vsled starostne oslabelosti 1, vsled samomora 1, za različnimi boleznimi 6. Mej umrlimi so bili tujci 3

(= 13.04%), iz zavodov 10 (= 43.4%). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za tifuzom 2, za vratico 12 oseb.

— (Oboleli) je po vsi Notranjski dobro znani zdravnik v Planini g. Julij Mayer. Šel je bil v Medijo v toplice in leži tam nevarno bolan.

— (Potres) Iz Idrije se nam piše 9. t. m. V nocojšnji noči nekaj minut čez polnoči se je zaslialo podzemsko bučanje ter na to močen več sekund trajajoč valovit potres. — Iz Jesenic se piše: Naznanjam, da je bil v noči od včeraj na danes ob 12. uri 10 minut precej močan potres, ki je trajal par sekund. Sunek bil je tako močan, da je ljudi iz spanja vzbudil. — Iz Zagorja ob Savi se piše: Sinoči ob 12. uri 5 minut čutili smo dva kratka precej močna sunka.

— (Premalo ozira nasproti slovenskemu denarnemu zavodu.) Pod tem zaglavjem se nam iz Krškega poroča: Tukajšnja posojilnica je bila skozi 10 let v velikem šolskem poslopi, kjer imajo še več prostorov, kateri bi se lahko za to in ono porabili. Čeravno ni bila posojilnica šolskemu pouku v škodo, vendar je načelstvo letos sklenilo, da si bode preskrbelo v spomin cesarjeve petdesetletnice l. 1898. svojo hišo. Do takrat ali vsaj nekaj časa še bi bila rada posojilnica ostala v šolskih prostorih in je v ta namen vložila prošnjo na kompetentno gosposko, na šolsko korporacijo, ki zastopa šolski okraj. Ker je ta zastop naklonjen narodnim koristim, in ker je posojilnica vsako leto le za šolske namene darovala večje svote, pričakovala je, da se jej ne bode prošnja takoj odbila. Toda ona ni prišla niti pred sejo dotičnega zastopa, bila je popred odbita. Mi dvomimo, da bi bilo to umestno nasproti zavodu, ki se je prvi spomnil na to in prvi sprožil misel, kako bi Krško dostojno praznovalo l. 1898. cesarjevo petdesetletnico.

— (Požar.) V torek popoldne je nastal na podu posestnika Franca Pečnika v Zapužah blizu Št. Vida požar. Pogorel je pod, hlev in svishi. Škoda znaša 1500 gld. Šentvidsko gasilno društvo je ogenj omejilo in preprečilo večjo nesrečo.

— (Podaljšana predkoncesija.) Trgovinsko ministerstvo je posestniku rudnikov g. Kajetanu Faberju na Dunaju dano dovoljenje, delati tehnične priprave za zgradbo normalnotirne lokalne železnice iz Novega mesta čez Kostanjevico do Brežic, podaljšalo zopet za šest mesecev.

— (Bralno društvo v Mokronogu) priredi dne 13. oktobra v gostilni „pri Lipi“ veselico. Predstavljal se bo igra „Lowoodska sirota“. Začetek ob 7. uri. Vstop je vsakemu dovoljen.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Bled in okolico) priredi v nedeljo, dne 13. oktobra v gostilni pri „Petranu“ veselico. Vzpored: 1. Petje. 2. Slavnostni govor. 3. Petje. 4. Deklamacija. 5. Petje. 6. Čarobna predstava. Začetek ob 5. uri popoldne. Iz prijaznosti sodeluje slavni blejski pevski zbor. Vstopnina 30 kr. — Preplačila se bodo hvaležno sprejemala.

— (Zdravstveno stanje.) V Hudem vrhu v logaškem okraju je zbolelo 6 oseb za legarjem. Stori se je vse potrebno, da se prepreči razširje vanje bolezni.

— (Vojaške vesti.) Premeščena sta deželne brambe okrajna narednika Jožef Rozel dež. bramb. polka št. 3. v Gradcu dodeljen okr. glavarstvu v Celji in Ivan Zupančič dež. bramb. polka št. 4. v Celovcu dodeljen okr. glavarstvu v Radovljici, glede službene uvrstitve mejsebojno.

— (Umrl) je pri sv. Ilju v slovenskih Goricah v torek, dne 8. oktobra gospod Anton Thaler, posestnik in upokojeni vojaški računski podčastnik, vrl narodnjak, brat župnika Rojanskega, gospoda Tomaža Thalerja.

— (Nov zdravnik.) V Mariboru se je kot praktični zdravnik naselil g. dr. Emil Kartin, bivši operater na tretji dunajski porodniški kliniki.

— (Štajerski veletržci z vinom) so se dogovorili, da bodo letošnje vino kupovali k večjemu po 18 kr. liter., češ, da lahko na Tirolskem dobe vina (iz laškega grozja), kolkor hočejo. To je hud udarec za štajerske vinogradnike, zlasti še zato, ker bodo ti vrl vinotržci prodajali svoje blago kot štajersko vino in s tem oškodili renome prave štajerske kapljice. Z ozirom na to, bi se morali tudi vinogradniki organizirati.

— (Vsled strahu zblaznel.) V Štorjah pri Sežani so pred kratkim neki izletniki užigali umetni ogenj. Krčmar in posestnik Andrej Dolgan je mislil, da je začel pri njem goreti. Ustrašil se je tako, da je zblaznel.

— (Nov odvetnik.) Gospod dr. Mihael Truden je otvoril v Trstu, via S. Nicolò št. 5., svojo odvetniško pisarno.

* (Tatvina na pošti) V Nišu je neki trgovec oddal na pošti denarno pismo, v katerem je bilo 30.000 frankov, a adresat ga še ni dobil. Najbrž je pismo s tridesetimi tisočaki vred izginilo v žep kakega poštnega služabnika.

* (Glasba sredstvo zoper plešivost) Neki angleški statistik dokazuje, da najboljšo sredstvo zoper plešivost, je glasba. S številkami podpira trditve, da glasbeniki nimajo le v moških letih mnogo las, nego da je mej njimi sploh najmanj plešcev, največ pa mej pisatelji. Od sto glasbenikov je k večjemu jeden plešak. Od sto pisateljev pa najmanj.

* (Poskušen atentat.) V kleti neke palače v Parizu našel je te dni hišnik veliko s raztrejivom napolnjeno steklenico. Hišnik jo je hitro ugasnil in potem steklenico nesel na policijo. Tam se je konštatovalo, da bi bila ta bomba porušila celo hišo, da se ni užigala pravočasno ugasnila.

* (Časnik in robec) V Madridu izhaja humorističen list, ki pa se ne tiska na papir nego na platno. Če je list prečitán, se lahko opere, in naročnik ima robec. Ljudje se baje kar trgajo za vsako številko tega časnika.

* (Izdatna nagrada.) Zadolženi angleški kavalir vojvoda Marlborough se je pred kratkim zaročil s hčerjo stokratnega milijonarja Vanderbiltda. Stvar je posredoval neki londonski agent, ki je za svoj trud dobil provizije dva milijona frankov.

* (Umorjeni izdajalec, ki neče umreti.) Francoski igralec Chily piše v nekem pariškem listu svoje spomine. Mej drugim popisuje, kako ga je v nekem malem mestecu, kjer je bil gledališki ravnatelj, ujel neki igralec Laurent. Ta Laurent je bil jako nadarjen; zna je izvrstno igrati, pa takisto izvrstno tudi odirati gledališke ravnatelje. Nekega dne je prišel k Chilyju in zahteval večjo svoto kot predplačo. Chily pa se nikakor ni dal pregovoriti in Laurent je moral oditi, ne da bi bil kaj dobil. To ga je neizmerno jezilo, zlasti ker se mu je prvokrat primerilo, da ni dobil, kar je zahteval. Sklenil je, maščevati se ravnatelju. Že tisti večer se mu je za to ponudila ugodna prilika. Predstavljal se je igra, v kateri je ravnatelj igral ulogo junaka, Laurent pa ulogo intriganta. Junak mora intriganta na odru zabosti. Ko je prišel dotični prizor, je ravnatelj-junak z vzklikom: Umri, izdajalec! skočil k Laurentu in ga z mečem — gledališkopravilno prebodel. Na največje začudenje občinstva in ravnatelja-junaka pa je prebodei intrigant vtaknil roke v žep in se prijazno nasmehljaj. Umri, izdajalec! je zagrmel ravnatelj-junak v drugič in iz nova prebodel Laurenta, a ta tudi sedaj ni umrl, nego polglasno rekel: Dokler mi ne daste zahtevanega predplačila, ne umrjem. Ravnatelj je še jedenkrat zakričal: Umri, izdajalec!, še jedenkrat Laurenta prebodel in ga vrh tega še s pestjo krepko v rebra sunil, a Laurent se ni maknil in ravnatelj je bil primoran polglasno obljubiti predplačo. Ali mi zastavite častno besedo, da dobim denar, vprašal je še previdni Laurent in šele, ko je ravnatelj tudi to potrdil, se je trikrat prebodei intrigant zgrudil in umrl. Čim je zavesa padla, je že prišel v ravnateljevo pisarno po denar.

* (Milijonarke kot služkinje) V Odesi je umrl neki čudak, ki je svoje, štiri milijone znašajoče premoženje zapustil štirim netakinjam s pogojem, da gredo za 15 mesecev služiti. Zapustnik je tudi natanko določil, kake vrste službo morajo prevzeti. Služiti morajo kot hišine, ali kot perice, ali pa odkladati premog. Delati morajo vsak dan po dvanajst ur, policija pa mora paziti, da se zapustnikova volja točno izpolni, sicer zapade ogromno imetje siromakom. Srečne dedinje so že vse nastopile službe in so tudi doslej že dobile 863 ženitnih ponudb.

* (Socijalizem v praksi) V avstralski provinci Viktorija vladajo socijalisti, a ta pokrajina stoji pred bankerotom. Socijalisti delajo samo dolgove, nakladajo čimdalje večja bremena, tako da so obrtniki že na beraški palici. Na tisoče ljudi ostavlja svojo domovino in išče drugod živeža.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Neimovan član kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“ 10 kron 2 vin., nabral pri veseli kostrunovi veselici na Prevojah. — Gg. slovenski dijaki v Ljubljani 4 krome 20 vin. — Skupaj 14 kron 22 vin. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Zahvala. Podpisano vodstvo hvaležno potrjuje, da mu je izročilo sl. uredništvo „Slov. Naroda“ 1302 kroni 22 vin., katero vsoto so rodoljubni darovalci in darovalke doposlali v mesecih julij, avgust in september deloma za velikovško šolo, deloma za družbine namene. Te vsote so bile izkazane v štev. 148—225 „Slov. Naroda“. Nadejaje se, da tudi v sedanjih, vsled potresne katastrofe težavnih razmerah, ne bode opesala požrtvovalnost slovenskih rodoljubov, izreka najtoplejšo zahvalo vsem rodoljubnim darovalcem in darovalkam vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Brzojavke.

Dunaj 10. oktobra. Češki namestnik grof Thun je dospel sem in več ur konferiral z grofom Badenijem. Danes je bil pri Badeniju tudi baron Hein.

Dunaj 10. oktobra. Zatrjuje se, da se je v predvčerajšnji seji ministerskega sveta

sklenilo, razveljaviti tekom prihodnjega tedna izjemno stanje v Pragi.

Trbiž 10. oktobra. V Rablju je silni naliv pokvaril predelsko cesto, da je promet na njej ustavljen.

Lvov 10. oktobra. Vas Wyszatycze, ki šteje 300 hišnih števil, je popolnoma pogorela. Poginilo je tudi mnogo živine in so ponesrečile nekatere osebe. Škoda znaša pol milijona goldinarjev. Lastnik vasi je posl. Krainski, kateremu je do tal zgorela šele pred kratkim zidana grajščina. Ogenj so zaneli otroci.

Beligrad 10. oktobra. Kralj Aleksander se je s svojim očetom popolnoma spril in ne občuje z njim več. Politični položaj je zaradi finančnih kalamitet jako kritičen.

Rim 10. oktobra. „Bolletino delle Finanze“ javlja, da je avstrijska vlada dovolila uvaževati italijanska vina v Avstrijo tudi v nezapечатnih sodih.

London 10. oktobra. „Daily Chronicle“ javlja, da so se v Carigradu primerili novi umori in napadi na Armence. Armenci, ki so našli zavetišča v cerkvah, jih nečejo zapustiti in umirajo notri lakote.

Narodno-gospodarske stvari.

— Socijalna vprašanja. (Dalje.) D. Obrtni stan. 1.) Stan malih, samostojnih obrtnikov je po svoji zgodovini zelo zaslužen, po svojem bistvu nujno potreben za urejeno državo. 2.) Sedaj ga tare kapitalizem; liberalna načela so ga razdvojila mej seboj in kapitalizem tira posamne kosce v pogin. V rešitev obrtnega stanu zahtevamo: a) Samostojne, avtonomne zadruge, oživljane z duhom vzajemnosti in mejsebojne ljubezni, ki je mogoča le tedaj, če živi v njih čilo in krepko krščanska vera. b) Te zadruge morajo imeti to-le delovanje: z) vodijo izpit vsposobljenosti pri tistih pomočnikih, ki hočejo postati mojstri in skrbé, da imajo dokaz vsposobljenosti vsi, ki želé kot mojstri pristopiti k zadruzi; 2) nadzirajo razmerje mej pomočniki in mojstri; skrbé, da se pomočniki dobro izurijo v svoji stroki in nadzirajo delavske knjižnice pomočnikov; 3) vsprejemajo vajence, ki se želé pri kakem mojstru izučiti; določajo pravila o vsprejemu, številu vajencev in njihovi vporabljenosti za druga dela, o poučni pogodbi in dōbi učenja in vodijo izpit vajencev, ko jo prestanejo; 4) skrbé, da zadrudniki izdelujejo dobre in poštene izdelke; ustanavljajo strokovne šole ali sonadzorujejo že obstoječe, 5) skrbé za bolne vajence in pomočnike; 6) pospešujejo versko in dravno vzgojo pri vajencih in učencih s primernimi družtvi, kakor so na pr. mojsterska, katoliška društva rokodelskih pomočnikov, katoliška mladeniška društva, katoliška delavska društva itd. Skrbé tudi v nravnem in gmotnem oziru za potujoče pomočnike in sploh podpirajo vse zavode, kjer se pospešuje verska, duševna in strokovna izobrazba zadrudnikov; 7) skupno nabavljajo stroje in pomagajo, da tudi mali obrtniki morajo rabiti strojno moč; skupno kupujejo surovo blago; napravljajo skupno skladišča in prodajalnice in skrbé za obrtnikom potrebne kreditne zavode, osnovane po načelu vzajemnosti; 8) jeden glavnih ciljev teh zadrug je dovesti mali obrt tako daleč, da bodo po zakonu smele samo zadruge v večjem obsegu prodajati izdelke malih obrtnikov; da se to doseže, naj že sedaj snujejo obrtniki zadrudna skladišča, občine, dežele in država naj jih podpirajo z davčnim olajšavami itd. c) Samostojne obrtne zbornice, ki naj se potegujejo za pravice in koristi malih obrtnikov. d) Obrtna sodišča, ki naj bodo obvezana prva inštanca v zadevah malega obrta. e) Država mora podpirati mali obrt: z) strogo naj nadzoruje konfekcije, kjer se z izrabljanjem ubožnih obrtnikov, ki nimajo dela, izdeluje slabo blago v neizmerno škodo obrtnemu stanu; vsak konfekcionar mora imeti vsposobljenost za svoje delo; voditi mora izkaz vseh svojih delavcev in njihovega zaslužka pod nadzorstvom zadrug, h katerim spada konfekcionarski obrt, in pod nadzorstvom države; obrtni pomočniki, ki delajo za mojstre ali podjetnike doma, naj se odpravijo; 2) naj prepové, oziroma (glede na nekatere stvari, na pr. sadje, sladčice ali kaj jednacega) omeji krošnjarstvo; 3) stroga določila naj izdā proti bazarjem, ki so prave goljufne pijavke za ljudstvo; 4) delo v jetnišnicah naj tako uredi, da ne bo na škodo malemu obrtu; 5) uvede naj pri vseh strokah najmanj skupni 36urni nedeljski počitek; če ni mogoče vsem dati v nedeljo počitka (na pr. pri pekih, brivcih itd.) naj se počitku odloči drugih 36 ur v tednu, a tako, da bo vendar mogoče vsakemu opraviti verske dolžnosti; 6) izda naj primerne zakone glede na stanovanja, da bo mogoče obrtnikom najemati zdrava in njihovemu delu primerna stanovanja in polagoma si primerne manjše hiše dobivati tudi v last; 7) izpremeni naj sedanji ovadaški način poizvedovanja za dohodninski in pridobitni davek, po katerem se iz zavisti često godi velika škoda malim obrtnikom. f) Na vso moč naj podpira država in dežela domači obrt, da se ohrani in izpolnuje. (Dalje prib.)

Tujci.

9. oktobra.

Pri **Lloyd**: Muhovec iz Radovljice; — Ossinig iz Gradca; — Arnold iz Podgorja; — Löwit z Dunaja; — Mally iz Trsta; — Kavčič iz Razdrtega; — Klemt iz Judenburga.
 Pri **bavarskem dvoru**: Makowsky iz Trsta; — Fink, Wittrea iz Klinje vasi; — Vidic iz Ortneka; — Masun iz Korneburga; — Trampusch iz Koprivnika.

Meteorološko poročilo.

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
9.	9. zvečer	728.6	15.8° C	brevzetr.	oblačno	
10.	7. zjutraj	728.8	14.6° C	sr. jvzh.	oblačno	9.2
"	2. popol.	729.5	15.4° C	sr. jug	del. obl.	

Srednja včerašnja temperatura 15.3°, za 3.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 10. oktobra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	80	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	05	"
Avstrijska zlata renta	121	"	35	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	"	20	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	60	"
Ogerska kronska renta 4%	99	"	35	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1057	"	—	"
Kreditne delnice	403	"	40	"
London vista	120	"	35	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	85	"
20 mark	11	"	77	"
20 frankov	9	"	54 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	25	"
C. kr. cekini	5	"	71	"

Dné 9. oktobra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	152	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	201	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	50	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	177	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	588	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	29 1/2	"

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet

ali
cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odlično najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križi ter v živcih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri (820-40)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Posilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjepopoludnem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnegrad, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
 Ob 3. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
 Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnegrad, Dunaj via Amstetten.
 Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
 Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj.
 Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregeno, Gurih, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
 Ob 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
 Nasun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. dopoldne osebni vlak v Lesce-Blod.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnegrada, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
 Ob 8. uri 15 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
 Ob 11. uri 30 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnegrada, Linca, Steyra, Parisa, Genevo, Gurih, Bregena, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.
 Ob 9. uri 35 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
 Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
 Ob 9. uri 35 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
 Ob 7. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.
 " 9. " 05 " popoldne " " "
 " 6. " 50 " večer " " "
 " 10. " 10 " večer " " " (poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika.
 " 11. " 15 " dopoldne " " " (5-234)
 " 6. " 30 " večer " " "
 " 9. " 55 " večer " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih)

Razglas.

Podpisanece priporoča vsem Slovincem in rodoljubom svojo bogato zalogo najboljše vrste

kave, čaja, riža, južnega sadja itd.

Dokaz temu je, da večina čč. duhovščine pri njem naroča. Razpošilja na drobno in na debelo od 5 kg naprej franco po pošti, in sicer sledeče vrste kave:

Rio fina	gld. 1.60	ko	Portoriko	gld. 2.—	ko
Santos	1.65	"	Ceylon Ia	2.—	"
Malabar	1.80	"	Ceylon Perl	2.05	"
St. Domingo	1.85	"	Mokka Ia. (pri-		
Zlati Java	1.90	"	stna arabska)	2.10	"

Blago, ki ne ugaja, vzprejme se nazaj ali se zamenja.

Kupuje in vzprejema v zameno

tudi fižol in druge domače pridelke in plačuje po najboljši ceni.

Na vprašanja se radovoljno in hitro odgovarja. Priporoča se z velespoštovanjem

E. A. Repeschitz
Trst

(1316-1)

ulica Istituto šte. 22.

Pisarja

z lepo pisavo, že nekoliko izvežbanega tudi v pisarniški manipulaciji, vzprejemem takoj. Plača po zmožnosti in dogovoru.

Dr. Karl Triller

(1319-1)

advokat v Tolminu.

Dve stanovanji

v Gospodskih ulicah št. 4 se oddasti z dnem 1. novembra, in sicer v I. nadstropju 6 sob, alkova, kuhinja, shramba in pritlikline; v II. nadstropju 7 sob, kuhinja, shramba in pritlikline. — Več se izve pri hišnici. (1309-2)

Ženitna ponudba.

Mladič, 27 let star, prijetne zunajnosti, hišni posestnik in mesar na Spodnjem Štajerskem, išče si družice v starosti 20-25 let, čedne postave, vajene gospodinjstva in s premoženjem od 3-5000 gld.

Resne ponudbe s fotografijo pod „J. P. št. 1313 poste restante Ljubljana“.

(1313-2)

Najfinejši

Prosekar

se dobiva v gostilni

„Pri belem volku“

(„zum weissen Wolf“) (1310-4)

liter po 48 kr.

Odvetnik

Dr. Mihael Truden

je otvoril (1315-1)

svojo pisarno
v Trstu

Via S. Nicoló št. 5, II. nadstr.

(1074) **FRAN CHRISTOPH-ov** (12)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH**, izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Anton Stacul-u.

Javna zahvala.

Velika požarna nezgoda z dné 26. m. m. daje mi povod, izrekati javno svojo najtoplejšo zahvalo slavni ljubljanski prostovoljni požarni bramb, katera je z energičnim poseganjem razširjevanje ognja zaprečila, kakor tudi vsem drugim pri gasitvi in rešitvi požrtvovalno delujočim osebam.

Posebna dolžnost mi je pa, zahvaliti se slavni c. kr. priv. občni zavarovalnici

„Assicurazioni Generali“ v Trstu

— zastopani po bančni hiši J. C. Mayer tu — za takojšnjo poizvedbo škode, prav kulantno odmerjenje odškodbe in točno nje izplačanje, akopram je slavnoznana družba izrecno izrazila željo, da se javna zahvala opusti.

Fran Jakopič

(1314-2)

posestnik hiše št. 2 Emonska cesta.

Št. 30 316.

Razglas

(1318-1)

mladeničem, ki stopajo v vojaško dōbo.

Zaradi prihodnjega vojaškega nabōra, ki bode 1896. leta, naznanja mestni magistrat ljubljanski sledeče:

1.) Vsi tu prebivajoči mladeniči, ki so bili rojeni 1873., 1874. in 1875. leto, se morajo zglasiti v zapisanje

tekem meseca novembra letos

v ekspeditu mestnega magistrata.

2.) Mladičem, ki nimajo v Ljubljani domovinstva, je s seboj prinesiti dokazila o starosti in pristojnosti.

3.) Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče smejo zglasiti stariši, varuhi ali pooblaščenec.

4.) Oni, ki si mislijo izprositi kako v §§. 31., 32., 33. in 34. voj. zakona navedenih ugodnostij, imajo ali v mesecih januarju ali februarju 1896. leta podpisanemu uradu, ali pa na dan glavnega nabōra nabōrni komisiji izročiti z listinami podprte prošnje.

5.) Oni, ki želé, da se jim dovoli stava izven domačega stavnega okraja, morajo ob priliki zglasitve izročiti kolekovane in z listinami opremljene prošnje. V takim slučaju je moč istočasno zglasiti in dokazati tudi pravico do kake v §§. 31., 32., 33. in 34. voj. zakona omenjenih ugodnostij.

6.) Zglasiti se morajo tudi sinovi vojaških oseb, bivajočih v dejanski službi, in pa oni, ki so nameščeni pri upravi vojstva (mornarice) in so še stavodolžni.

7.) Kdor zanemari dolžnost zglasitve in sploh iz vojnega zakona izviraajoče dolžnosti, se ne more izgovarjati s tem, da ni vedel za ta poziv ali pa za dolžnosti, izviraajoče iz vojnega zakona.

Stavljenec, kateri opusti predpisano zglasitev, čeravno mu te ni branila nikaka njemu nepremagljiva ovira, zakrivi se prestopka po §. 35. vojnega zakona in zapade glōbi od 5 do 100 gld., eventualno zaporu od 1 do 20 dnij.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

3. dan oktobra 1895.